

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 183/23

Luxembourg, 5. december 2023

Sodba Sodišča v združenih zadevah C-451/21 P | Luksemburg/Komisija in C-454/21 P | Engie Global LNG Holding in drugi/Komisija

Preizkus Evropske komisije v zvezi s *tax rulings*, ki jih je Luksemburg sprejel v korist skupine Engie, ni bil v skladu s pravom Unije

Evropska komisija je odločila, da je Luksemburg skupini Engie odobril državne pomoči v okviru *tax rulings* o finančnih transakcijah znotraj skupine. Vendar je Komisija napačno uporabila pravo pri določitvi referenčnega okvira, ki je bil izhodišče za primerjalni preizkus, ki ga je treba opraviti pri presoji selektivnosti teh davčnih ukrepov, in torej pri njihovi opredelitvi kot nedovoljenih državnih pomoči. V referenčni okvir ali „običajni“ davčni režim, na podlagi katerega je treba analizirati pogoj o selektivnosti, morajo namreč biti vključene določbe o oprostitvah, za katere nacionalna davčna uprava šteje, da jih je treba v obravnavanem primeru uporabiti, če te določbe – ker se z njimi ne uvaža očitna diskriminacija med podjetji – same po sebi ne podeljujejo selektivne prednosti v smislu prava Unije. Komisija torej ne more ugotoviti odstopanja od referenčnega okvira s tem, da se – tako kot v obravnavanem primeru – omeji na ugotovitev, da nek ukrep odstopa od splošnega cilja obdavčitve vseh družb s sedežem v zadevni državi članici, ne da bi upoštevala določbe nacionalnega prava o podrobnejših pravilih za izvajanje tega cilja.

Komisija je s Sklepom z dne 20. junija 2018¹ ugotovila, da so luksemburški davčni organi sprejeli dve skupini vnaprejšnjih davčnih stališč (*tax rulings*) (v nadaljevanju: VDS) v okviru zapletenih finančnih shem družb znotraj skupine Engie. Menila je, da je bila tej skupini s takim davčnim obravnavanjem omogočena izognitev obdavčitvi skoraj vseh dobičkov, ki so jih ustvarile njene odvisne družbe s sedežem v Luksemburgu. Sklenila je, da so ta VDS državne pomoči, ki niso združljive z notranjim trgov in bi jih morali luksemburški organi izterjati od njihovih prejemnic.

Splošno sodišče Evropske unije, pri katerem sta tožbi vložila skupina Engie in Luksemburg, je njuni tožbi zavrnilo.² Družba Engie in Luksemburg sta torej pri Sodišču vložila pritožbi.

Sodišče opozarja, da mora Komisija za ugotovitev, ali neki nacionalni ukrep pomeni državno pomoč, zlasti **dokazati, da je z njim prejemniku podeljena selektivna prednost**. Za opredelitev nekega ukrepa kot „selektivnega“ mora najprej **opredeliti referenčni okvir**, in sicer „običajni“ davčni režim, ki se uporablja v zadevni državi članici. Dalje, Komisija mora dokazati, da ta ukrep **odstopa od tega referenčnega okvira**, ker se z njim uvaža **razlikovanje med podjetji, ki so v primerljivem položaju**.

Zadevne določbe luksemburškega prava oprostitve dohodkov od deležev na ravni obvladujoče družbe ne pogojujejo izrecno z obdavčitvijo izplačanih dobičkov na ravni njene odvisne družbe. Tako razlago teh določb je podal Luksemburg. Komisija se je v obravnavani zadevi oddaljila od te razlage, ker je menila, da ni bila v skladu s splošnim ciljem obdavčitve vseh družb rezidentk. Vendar Sodišče trdi, da mora Komisija načeloma sprejeti razlago določb nacionalnega prava, ki jo poda država članica v okviru kontradiktorne razprave, če je ta razlaga v skladu z besedilom teh določb. Komisija pa v tem primeru ni navedla nobenega elementa, ki bi omajal razlago, ki jo je podal Luksemburg in ki je poleg tega v skladu z besedilom teh določb. Splošno sodišče je torej napačno potrdilo ugotovitev Komisije o obstoju pogojne zveze med tema davčnima obravnavama.

Poleg tega je Splošno sodišče napačno menilo, da Komisiji ni bilo treba upoštevati upravne prakse luksemburških davčnih organov v zvezi z nacionalno določbo s področja zlorabe prava. Komisija bi morala v utemeljitev svoje odločitve dokazati, da je luksemburška davčna uprava v VDS odstopila od svoje prakse glede transakcij, ki so primerljive z zadevnimi.

Sodišče, ki je sklenilo, da samo odloči o ničnostnih tožbah, meni, da je **Komisija storila napako v okviru različnih analiz** referenčnih okvirov, ki opredeljujejo običajni režim obdavčitve. Meni zlasti, da se davčni pristožnost in avtonomija držav članic v sektorjih, ki niso harmonizirani na ravni Unije, ne bi spoštovali, če bi lahko Komisija referenčni okvir opredelila izključno na podlagi splošnega cilja nacionalnega prava, ki je obdavčiti vse družbe rezidentke, in torej v ta okvir med drugim ne bi vključila določb o oprostitvah. Zaradi teh napak je **omajana celotna analiza selektivnosti in se torej sklep Komisije razglasi za ničn.**

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče odločbo Splošnega sodišča razveljavi. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ [Sklep Komisije \(EU\) 2019/421](#) z dne 20. junija 2018 o državni pomoči SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), ki jo je Luksemburg odobril skupini Engie.

² Sodba z dne 12. maja 2021, Luksemburg in drugi/Komisija, [T-516/18](#) in [T-525/18](#) (glej sporočilo za medije [št. 80/21](#)).